

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ

ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੋਗੇਸ਼ ਵੁਲਕ ਮਧੋਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 124-ਡੀ/1958

22 ਮਾਰਚ 1966

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III) - ਧਾਰਾਵਾਂ 125, 136, 200 ਅਤੇ 222-ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ-ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਖਾਨੇ-ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ-ਕੀ- ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਪਖਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਖਾਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਹਨ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਰੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਗ੍ਹਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਬਵੇਜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਗਿੱਲ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 28 ਮਈ, 1957 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ

ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬੀ.ਪੀ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਵਿਗ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1958 ਦੀਆਂ ਦੋ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 124-ਡੀ ਅਤੇ 129-ਡੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਿੱਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।

ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਅਮਰੀਕ ਰਾਏ ਗੰਜ, ਸਰਾਏ ਰੋਹਿਲਾ, ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਉਸ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਧੀਨ ਸੀ, ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125, 126 ਅਤੇ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ 6 ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਲਾਗਤ 7,288 ਹੈ। ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਲਾਗਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਖਰਚੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 10 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦੋ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਵਾਇਆ। ਫਿਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਯੋਗੇਸ਼ ਵੁਲਕ ਮਧੋਕ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। (ਖੰਨਾ, ਜੇ.)।

ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਖਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਪਖਾਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ: ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 125, 126 ਅਤੇ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪਾਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 125, 126 ਅਤੇ 136 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਸੀ ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨੋਟਿਸ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਖਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਖਾਨੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ; ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਵਿਗ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕਮੇਟੀ, ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰੇਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ, ਲਿਜਾਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ,

ਪ੍ਰਾਈਵੀ, ਲੈਟਰੀਨ, ਪਿਸ਼ਾਬਘਰ, ਸੇਸਪੂਲ ਜਾਂ ਗੰਦਗੀ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਭੰਡਾਰ, ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧੂ ਨਾਲੀਆਂ, ਨਿੱਜੀ, ਲੈਟਰੀਨਾਂ, ਪਿਸ਼ਾਬਘਰ, ਖੱਡੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 222 ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

220. ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ- ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਛੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"222. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ- ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਨਾਕਾਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਸੂਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲੈਟਰੀਨ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਮੂਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ: ਕਮੇਟੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੋ ਪਾਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਜੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਾਖਾਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪਾਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਉਸਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਖਾਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਯੋਗੇਸ਼ ਵੁਲਕ ਮਧੋਕ, ਵਗੈਰਾ। (ਖੰਨਾ, ਜੇ.)

ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਦੋ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਈ ਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਹੀ ਥਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਟਕਣਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਲੈਟਰੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਛੇ ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ। ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਛੇ-ਸੀਟਾਂ ਜਲ-ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਅਸਲ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਪਖਾਨਿਆਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ 4/5ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣੇ ਪੈਣੇ ਹਨ,

ਆਰ.ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

#ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਅਮਨਦੀਪ ਸੂਦ